

IZ ZVESTOBE, SKUPNA RAST

MARTIN SUŠNIK

(Govor na 58. obletnici Društva Slovenska vas)

Še enkrat nas gosti dvorana Hladnikovega doma in še eno leto zapisujemo v bogati zgodovini našega Društva Slovenska vas. Navadili smo se morda na ta praznovanja in prireditve, in morebiti nam lahko celo uhaja, kaj vse vključuje ta številka osem in petdeset. Koliko zgodb, delovanja, požrtvovalnosti, veselih in tudi drugih trenutkov vključuje, bi bilo brez dvoma nemogoče naštet. Številka osem in petdeset ohranja v sebi neizčrpno bogastvo in dolga leta življenja. Življenja socialnega, kulturnega in športnega društva, čigar starost seže čez pol stoletja na južnem delu velikega Buenos Airesa pod zavetjem slovenske zastave, še od takrat ko, dejansko, uradne slovenske zastave niti bilo ni.

Vsaka obletnica ponovno vabi k bilančnemu pregledu preteklosti, ocenitvi sedanosti in načrtovanju bodočnosti. Kako so se stvari tukaj v vasi začele, vemo iz raznih pričevanj, ustmenih in tudi tiskanih, in celo iz uprizoritev, kot si jih bomo tudi danes imeli možnost ogledati. Še imamo med nami, Bogu hvala, žive zglede iz prvih let nastajanja naše vasi in našega Društva in še imamo možnost poizvedovati kako se je pričelo in zakaj. Prav tako, kaj vse se je od takrat do danes godilo tudi dobro vemo in lahko smo, kot vaščani in člani, na to ponosni, ne da bi to pomenilo kakih nepotrebnih samohval ali primerjav.

Ko pogledamo na sedanost tudi lahko opazimo marsikakšne stvari, ki smejo biti Društvu, njihovim članom in vaščanom na splošno v ponos. Istočasno se pa seveda tudi pojavijo kake težave in krize, nekatere naravne ali vsaj pričakovane, in tudi drugačne. Da bi pred njimi zapirali oči, iz strahu do kritičnega pogleda, bi bilo nesmiselno. In ne mislim na kritike, ki se jih med seboj, posameznik do posameznika, delamo, včasih celo s pretiranim navdušenjem, temveč na avtokritičen pogled, ki si ga kot svojevrstna družba smemo na zdrav način napraviti.

„To mora iti naprej!“ slišimo ob mnogih priložnostih (še posebno ob prilikah občnega zbora, ko ni enostavno najti oseb za poglobitvena mesta) in prav gotovo tudi v tišini vsak zase tako mislimo. To mora iti naprej... Vendar, *zakaj?* Tega vprašanja si pa ne nastavlamo vedno s popolno jasnostjo. Kam gremo, in zakaj gremo tja? Kateri naj bi bili cilji tega, kar po zavesti v notranjosti hočemo in iščemo, v kolikor je v naši moči?

Spraševanje o cilju nikakor ni postranska zadeva, kajti cilj je vzrok vseh vzrokov. Čim jasnejše bomo vedeli kam merimo, lažje bomo vedeli tudi kako, kdaj, s kom, koliko ... in imeli bomo tudi močnejši nagon, kajti volja se ne spravi na delo le ko jo porivajo od zadaj, temveč tudi (in pred vsem) ko jo nekaj privlačuje od spredaj.

„Zakaj?“ Mlade generacije potrebujejo ponovno si nastaviti to vprašanje. Potrebujejo seveda tudi zgled in pomoč starejših generacij, da lahko na to vprašanje najdejo odgovor. To pa istočasno pomeni, da si smejo tudi starejše generacije ponovno nas-

taviti vprašanje, vedoč da odgovor, ki bo veljaven in navdušljiv za mlajši rod ni isti kot oni, ki je bil veljaven pred osem in petdesetimi leti, in tudi pred pet in dvajsetimi ne.

Način življenja, domovinska identiteta, družabne, kulturne, celo zabavne in v mnogih primerih tudi verske navade so se, med prvimi „Slovenci v Argentini“ in današnjimi „slovenskimi Argentinci“ dokaj spremenile. Dejstvo samo na sebi ne uveljavlja, je res; a je kljub temu dejstvo. Lahko si pred njim trgamo oblacila, če se nam to zdi primerno. Lahko se pa tudi ponovno spravimo v resen in iskren pogovor, starejši z mladimi, ali mladi s starejšimi, in si zopet nastavimo vprašanja, kateri odgovori bi nam dali možnost poživeti motivalno moč, da bi to šlo naprej, če Bog da še na mnoga leta. Ne iz občutka kake zunanje dolžnosti ali dolga, temveč iz prepričanja, ki bije v notranjosti srca, kjer vrednote postanejo „meso in kri“ in nas torej tudi z veseljem spravijo na delo.

Po skromni lastni izkušnji sem prepričan, da je Društvo lahko vsakemu izmed nas v korist. Najprej, ker je ravno „društvo“: človek ne more rasti sam, marveč se le v družbi lahko počasi približuje osebni popolnosti. Prav tako pa tudi osebno izpopolnjevanje pripomore k skupni rasti, in se tako sestavi kreposten ciklus. Drugič, ker so vrednote, s katerimi so bili zgrajeni ti zidovi, pravi stebri, ki pospešujejo zdravo rast, istočasno pa nudijo tudi zavetje pred nevihto sodobnega sveta. Tretjič, ker lahko v teh prostorih vsak, skupaj z drugimi in pod lučjo teh vrednot, pomnoži talente, ki so mu bili dani od zgoraj. Četrtyč, ker nas drevesa teh tal učijo, da so ravno močne korenine tiste, ki nam omogočajo povzpeti se v višave in da ne moremo priti daleč, če ne vemo od kod in kdo smo. Tako bi lahko našteval še naprej ...

Po številu nas ni veliko, vendar štejemo med naše vrste hvalevredne delavne in požrtvovalne moči, ki v tišini še naprej gradijo zgodovino Društva in ki s svojim zgledom lahko privlačijo še druge, da se moč pomnoži. Ne označujemo se po našem premoženju, imamo pa v starejših in mladih mnogo talenta in kreativnosti. Živimo blizu, kar včasih povzroča kakšne nesporazume in ozračje spreminja v „*infierno grande*“, kot pravi pregovor, vendar nam bližina omogoča tudi tesnejši stik in pospešuje družinsko vzdušje. Ne mislimo vsi enako, tudi kar se tiče bistvenih prepričanj in nazorov ne, se pa poznamo, kot se poznajo bratje in prijatelji, in lahko kljub našim razlikam delamo skupaj.

„Skupna rast“, k temu nas vabi geslo današnjega praznovanja. Vabi nas tudi k pogovoru o bistvu, cilju in načinu te rasti. Vabi nas k zvestobi in k razmišljanju o tem, kaj pravzaprav ta zvestoba pomeni in čemu je pomembna.

Pot za nami je bogata. Pot pred nami je odprta in v naši moči je, da odločimo o njeni dolžini, oz. trajnosti, in širini, oz. polnosti smisla.

Okrepiti konkurenčnost

„Če hočemo kot odprta ekonomija in majhna skupnost vzdržati tekmovalni globalni prostor, moramo stebre konkurenčnosti, ki nosijo socialno povezanost družbe, v letih 2010 in 2011 okrepiti,“ je v izjavi za javnost ob prejemu letnega poročila varuhinje človekovih pravic Zdenke Čebašek-Travnik v vladni palači dejal slovenski premier Borut Pahor. Opozoril je, da se bodo v nasprotnem primeru stebri konkurenčnosti zrušili.

Vlada je sicer po premierovih besedah zavestno namenila pomembne izdatke za socialno varnost ljudi. V primerjavi s proračunskim letom 2008 je v letih 2009 in 2010 izvedla in tudi v letu 2011 načrtuje skupaj skoraj 44-odstotno povečanje sredstev za socialne pomoči. To je „velik izdelek, ki ga država namenja, da Slovenija ostane socialno povezana družba“, ocenjuje premier.

Ob tem ponovno poudarja, da je bila to prava odločitev, a bo dolgoročno ostala prava samo ob krepitvi konkurenčnosti. Sicer dolgoročno „take socialne povezanosti

ne bomo vzdržali. Gotovo je, da je gospodarska in finančna kriza pustila socialne posledice. Ne glede na to, da jih lahko dnevno opazujemo in jih rešujemo, se z njimi soočamo,“ pravi Pahor.

Ocenjuje, da je vlada uspela udarec gospodarske krize razbremeniti primerno možnostim različnih socialnih slojev. V času gospodarske krize po njegovem tudi „ni prišlo do bistveno povečanega padca ljudi pod stopnjo revščine“.

Varuhinja človekovih pravic bo sicer letos prvič na seji vlade predstavila letno poročilo, preden ta pripravi odzivno poročilo in preden ga bodo posredovali v obravnavo DZ. Čebašek-Travnikova je zagotovila, da bo priložnost za predstavitev priporočila dobro izkoristila. Pomembno se ji zdi, da se bo vlada osredotočila na priporočila in ugotavljala razloge, zakaj določenih priporočil ni izpolnila. Čebašek-Travnikova je sicer poročilo že predala tudi predsedniku republike Danilu Tršku ter predsedniku DZ Pavlu Gantarju. V poročilu se sprašuje, ali je Slovenija še socialna in tudi pravna država.

Kostnico bo uredil Rudnik

Za ureditev kostnice v Barbara rovu v Hudi Jami pri Laškem, kjer so marca lani odkrili množično grobišče, je bil v ponedeljek med prispelimi ponudbami izbran Rudnik Trbovlje Hrastnik (RTH).

„V ponedeljek je bilo odpiranje ponudb za izgradnjo kostnice v jamskih prostorih Barbara rova v Hudi Jami. Razpis je uspel, saj je bilo izbrano podjetje Rudnik Trbovlje Hrastnik,“ je dejal vodja sektorja za vojna grobišča Marko Štrovs in dodal, da bo tam kostnica, v katero bo možno spodobno in dostojno pokopati vse posmrtno ostanke. Predvideni rok za dokončanje vseh del, vrednih več kot pol milijona evrov, je šest mesecev.

Dela v Hudi Jami se

bodo po Štrovsovih besedah zdaj nadaljevala v smislu varstva in urejanja grobišč. Kot je pojasnil, so doslej vsa dela tekla v okviru sodne preiskave.

„Zdaj je preiskava končana in tožilec je predal jamo z vsem, kar je tam, nam v nadaljnjo obravnavo, zato moramo v skladu z zakonom o vojnih grobiščih spodobno urediti to vojno grobišče,“ ocenjuje Štrovs.

Izgradnja kostnice in ostalega, kar sodi zraven, bo stala nekaj čez pol milijona evrov, denar pa je zagotovilo ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve. Štrovs meni, da je to v primerjavi z drugimi predvidenimi izkopi množičnih grobišč, sorazmerno nizka cena. V Bar-

bara rovu v Hudi Jami pri Laškem so po besedah Štrovs našli posmrtno ostanki skupaj 800 ljudi, predvidevajo pa, da so v rovu posmrtni ostanki približno 2500 ljudi.

Z grobiščem se je ukvarjalo tudi celjsko tožilstvo, ki je preiskovalo kaznivo dejanje vojnega hudoodelstva zoper človečnost, ki je bilo storjeno v povojnem času.

Dela v rudniku so sicer končana, najdeni posmrtni ostanki žrtve pa so trenutno shranjeni v opuščeni strojnici v rudniku in v prvem jašku rudnika. V tej fazi predkazenskega postopka so trenutno končana tudi predlagana posamezna preiskovalna dejanja, so sporočili s celjskega tožilstva.

Seminar izseljenskih učiteljev

V petek, 06. avgusta 2010, je v City hotelu v Ljubljani potekal zaključek seminarja za učitelje slovenščine iz ZDA in Kanade, ki so v Sloveniji od 28. julija 2010 spoznavali večšine poučevanja slovenskega jezika. Ob zaključku sta udeležence nagovorila minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš in državna sekretarka na Ministrstvu za šolstvo in šport ga. Alenka Kovšca.

Minister Žekš je poudaril pomen učenja slovenščine za ohranitev slovenske kulturne identitete Slovencev in potomcev Slovencev. Ob tem je še izpostavil, da sicer slovenstvo nosimo v srcu in da za to, da se nekdo počuti Slovenca, ni nujno popolno znanje slovenskega jezi-

Minister z udeleženci seminarja in funkcionarji

ka. Je pa vsekakor tovrstno poučevanje pomembno, zato se je minister ob tej priložnosti zahvalil udeležencem seminarja za ves njihov trud.

Ga. Kovšca je izrazila prepričanje, da se bosta -tudi s pomočjo učiteljev slovenščine- slovenstvo in slovenski jezik ohranila in krepila.

Prihodnji seminar, ki bo potekal predvidoma v zimskih mesecih, bo namenjen učiteljem slovenščine z južne poloble.

(Glej tudi str. 4)

VTISI IZ SLOVENIJE

Namesto spomenika izbris?

Poletni čas je v Sloveniji že tradicionalno posvečen rojakom, ki živijo zunaj meja matične domovine. Prva julijska nedelja nosi naziv nedelja Slovencev po svetu, zaznamujejo pa jo prireditve, za katere poskrbijo različne, tudi s Cerkvijo povezane civilnodružbene ustanove. Prva avgustovska nedelja je znova zbrala na Višarjah rojake treh Slovenij: zamejske, izseljenske in matične. Tudi država k poletnemu ozaveščanju, da skoraj petina slovenskega prebivalstva živi po svetu, namenja svoj delež, zlasti z vseslovenskim srečanjem v Državnem zboru - letos je bilo že deseto. V ta čas sodita še seji dveh vladnih svetov, in sicer Sveta za Slovence v zamejstvu in Sveta za Slovence po svetu. Obe posvetovalni telesi sta nastali na podlagi zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja iz leta 2006.

Prav ta zakon pa se je slovenska vlada namenila spremeniti, češ da je na nekaj mestih premalo določen. Prej kot za vsebinske naj bi šlo pri predlaganih spremembah, ki jih je vlada junija poslala v parlamentarni postopek, za tehnične popravke, ki naj bi zagotovili večjo jasnost in natančnost. Pa se za to večjo jasnostjo in natančnostjo, žal, skriva tudi zameglevanje, ki izvira iz znane slovenske „folklore“: strahu politične le-

vice pred (pre)veliko vlogo katoliške Cerkev v javnih zadevah. Eno izmed poglavij zakona namreč govori o priseljevanju Slovencev v domovino, ki ga organizira in financira Republika Slovenija. Veljavni zakon pravi, da o upravičenosti do repatriacije odloča pristojni urad, in sicer „na podlagi mnenj in predlogov slovenskih diplomatsko-konzularnih predstavništev, slovenskih izseljenskih organizacij v Sloveniji in po svetu, slovenskih rimskokatoliških misij in misij drugih verskih skupnosti. Kaj hujšega, kot v zakonu - sprejela ga je prejšnja desno-sredinska vlada - omeniti besedo „katoliški“! Po prepričanju sedanje vladne garniture to predstavlja kršitev ustavnega člena o ločitvi države in verskih skupnosti, zato naj bi katoliške misije iz zakona izginile, zamenjale pa naj bi jih nekakšne nepridobitne osebe zasebnega prava.

Vlada tako že drugič - prvič je s paketom sprememb omenjenega zakona s „protikatoliškim“ členom vred v parlament prišla že lani, a je pogorela - poskuša zabrisati dejanske razmere v izseljenstvu. Pa se je minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš le tri dni po tistem, ko je vlada potrdila „izbris“ katoliških misij, na praznovanju 50-letnice Društva Slovencev v Parizu posebej zahvaljeval slovenskim duhovnikom

in katoliškim misijam, ki so v času, ko stiki z domovino še niso bili mogoči, pomagali rojakom po svetu in prevzemali vlogo slovenskih veleposlaništev. To vlogo imajo v veliki meri še danes, dodajamo. Tudi ob julijskem praznovanju 50-letnice slovenske župnije v Stuttgartu se je generalni konzul iz Münchna zahvalil Cerkvi za poslanstvo, ki ga opravlja med slovenskimi ljudmi po svetu.

Na eni strani torej utemeljena priznanja, ki izhajajo iz realnega življenja, na drugi namera vladajočih, da v imenu „sterilnosti“ države v razmerju do Cerkev to realnost zradirajo. Že ob lanskem podobnem poskusu je Miro Petek, poslanec opozicijske Slovenske demokratske stranke, sicer pa predsednik parlamentarne komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, vladno namero označil s pravnimi besedami: takšno početje je nedostojno, žaljivo, ideološko nasilno; Slovenija sicer namenja za delovanje diaspore določena sredstva, vendar ne more noben denar nadomesti tistega, kar za slovenstvo naredijo slovenski duhovniki; država bi jim zato morala postaviti spomenik, namesto tega pa katoliške misije mečejo iz zakona. Tudi to se dogaja v osrednji izmed treh Slovenij.

Bogomir Štefanič

Nedelja, štev 32, str. 2, Celovec

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

„Država potrebuje institucionalnega ojačenja“. Je to izjavil razgret član opozicije? Ne. Besede pripadajo predsedniku Vrhovnega sodišča. Ricardo Lorenzetti še ugotavlja, da „ni predvidljivosti v gospodarskih pravilih.“

Ključni dejavnik. Visoki sodnik je vtaknil „prst v rano“. Velik del argentinskih gospodarskih težav, sredi te produktivne pomladi, je prav v dejstvu, da ni novih domačih ne tujih investicij. Ko so dani vsi drugi pogoji za razmah gospodarstva, je zavora prav v dejstvu, da nihče noče reškarati, ker ne ve, kaj bo vlada jutri odločila. Vse je „le za danes“, vse na kratko roko. Posledica je, da mnogo izdelkov, ki bi jih mirno lahko proizvajali doma, s potrebnimi investicijami in povečanjem zaposlenih, sedaj uvažamo. Ta uvoz hoče vlada s silo ustaviti, a ni enostavno. Orogen plat te težave je prej omenjena zaposlenost. Podjetja so zelo povišala industrijsko proizvodnjo, a ne istočasno števila zaposlenih. Z istimi delavci, ki jim morda nudijo nadure, peljejo proizvodnjo naprej, ker si ne upajo najeti novih. Kdo ve, kaj bo jutri, spriči nevrotičnih potez vlade in državnega sekretarja za notranjo trgovino (Guillermo Moreno). Seveda, položaj se ne bo spremenil niti po izjavi in mnenju Lorenzettija. Kirchnerja poslušata le sama sebe.

Kdo je kdo. Pravzaprav ni čudno, da se vladna zakonca bolj ne posvečata številnim problemom. Zlasti bivši predsednik in sedaj „prvi kavalir“ ima glavno polno volilnih računov. Bistveni cilj je, da zagotovi kirchnerizmu še eno predsedniško dobo. A ne kaže, da bi bil to lahek posel. Uspelo mu je, da je vsaj v glavnih vprašanjih ključno delo opozicije v parlamentu. Ko je šlo za ključne zakone je dosegel zmago v višjem domu parlamenta, kjer je določeno število senatorjev pripravljenih glasovati za vlado, ali pa vsaj izostati pri perečih glasovanjih. V poslanski zbornici pa neenotnost opozicije tudi opravi svoje. Veliko je zadev, kjer je levičarska opozicija bliže vladi kot pa upornemu peronizmu. Tudi v radikalnih vrstah ni enotnega nastopa. To se pa še bolj razločno vidi, ko v strankah delajo račune o prihodnjih volitvah. Kirchner je dosegel, da je vprašanje kandidatur postala pereča točka, ko manjka še eno leto do notranjih (primarnih) volitev. Uporni peronizem (imenovan tudi „federalni“) ima največjo težavo v tem, kako naj ostane povezan, ne da bi se veljaki sprli med sabo, ko se vsi potegujejo za isti cilj: predsedniško kandidaturo. V tem je vsaj eden nastopil

jasno in odločil realno: Francisco de Narváez bo kandidiral za guvernerja province Buenos Aires. S tem je še povečal težave, ki jih ima vlada.

Blažena provinca. V provinci Buenos Aires voli 10 milijonov upravičencev, kar predstavlja 37% celotnega volilnega telesa. Kirchner želi (mora) zmagati v prvem krogu, torej prejeti vsaj 40% glasov. Ker ve, da mu v drugih velikih volilnih okrožjih (Prestolno mesto, Córdoba, Santa Fe) slabo kaže in tam ne bo veliko odziva, mora bivši predsednik (ali drugi vladni kandidat/ka) v prvi argentinski provinci doseči nad 50% glasov. To je pa zelo težko, predvsem če upoštevamo, da bo na nasprotni strani znova stal de Narváez, ki ga je že enkrat premagal. Kirchner ima dvoje močnih orožij: mnogo denarja, ki ga vlada troši predvsem na področju Velikega Buenos Aires in s tem pritiska na župane; in pa razpršenost opozicije, ki ima svoje notranje težave. Vendar tudi to mu ne zagotavlja zmage. Tudi ni izključeno, da bi bila predsedniška formula bila „Kirchner-Kirchner“, in bi zakonca tekmovala v skupnem naporu za zmago z roko v roki. Vse je še možno. Zato so razni politični koraki v provinci pravi rebus. Ni še jasno, kdo bo vladni kandidat. Sedanja guverner Scioli bi se rad ponovno predstavil. Sline se po tem mestu cedijo tudi glavnemu tajniku CGT. Hugo Moyano bi končno pristal na ponudbo, da bi bil podguverner. A možno je, da bi tam končno kandidiral sam Kirchner. Časa je tako ali tako še na pretek.

Nemirna družba.

Predsednica je sicer napovedala povišico minimalne plače. Zvišali bodo tudi pokojnine. A miru ni. Znova na obzorju vidimo nevarnost stavk celo pri sindikatih, ki so že uredili letošnje povišice. Kako to? Tisti, ki so prvi dosegli sporazume, sedaj vidijo, da so drugi prejeli več, in zahtevajo ponovna pogajanja. Med temi je močni bančni sindikat ter delavci električnega področja. Bančni uslužbenci so pred meseci dosegli povišico plač za 23,5%. A letna inflacija lahko to številko prekorači. Drugi sindikati so dosegli nad 30%. Dejstvo je, da vse nekam drvi. Medtem družba gleda brez moči, vlada pa brez zanimanja. Kirchnerizem se igra z ognjem in upanju, da bo gospodarski razmah močnejši kot pa inflacija. Zato je tudi sedanja predsednica Centralne banke, Mercedes Marcó del Pont, ki je svetovala, da naj nekoliko ohladijo ekonomijo, padla v nemilost. Nekdanja zvezda na vladnem nebu, ki je zamenjala upornega Martina Redrada, se tudi bliža zatonu.

Odprtje Slovenskega planinskega muzeja

7. avgusta leta 1895 je Jakob Aljaž postavil stolp na vrhu Triglava in z njim simbolično zaznamoval slovenske gore. 115 let kasneje smo Slovenci dobili planinski muzej, na katerega smo kot veliki ljubitelji gora in tudi

sooblikovalci svetovne alpinistične zgodovine čakali dolgo časa.

Zgodba je dobila epilog zaradi skupnega sodelovanja devetih partnerjev pri projektu. Dejavnost udeležba Planinske zveze Slovenije, Javnega zavoda TNP, Občine Kranjska Gora, PD Dovje-Mojstrana, Gornjesavskega muzeja Jesenice, Ministrstva za kulturo, Službe vlade za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, Ustanove Avgusta Delavca in Slovenskega gorniškega kluba Skala je omogočila uspešno izgradnjo in delovanje muzeja.

Vrednost investicije, to je izgradnja prve faze skupaj z opremo, je 3,2 mio evrov. Občina Kranjska gora je prispevala 2,3 mio evrov, iz Evropskega sklada za regionalni razvoj pa je uspela pridobiti 1,65 mio evrov. Ministrstvo za kulturo je prispevalo 0,5 milijona, Fundacija Avgust Delavec (v okviru katere so podjetja, planinska društva in posamezniki) pa je zbrala 330.000 evrov.

Osnova razstave je triglavski muzejska zbirka, ki je bila doslej na ogled v najetih prostorih v neposredni bližini novega muzeja. V muzeju bo na voljo 1200 m² površin, ki so v mansardi namenjene stalni razstavi, v kletnem občasnem razstavam, knjižnici in prostorom za pedagoške delavnice in depoje ter v pritličju projekcijski dvorani, informacijski točki TNP, klubski sobi, recepciji s prodajalno spominkov in poslovnim prostorom.

Cilj oblikovalcev razstave je bil ustvariti sodobno razstavo, ki bo sledila oblikovalskim trendom, ki bo informacije podajala prijazno in hkrati zabavno. Razstava je interaktivna.

Muzejsko pripoved doživljamo skozi lasten vzpon na goro. Bogato filmsko, fotografsko in predmetno gradivo ter interaktivne vsebine so predstavljene v 11 vsebinskih sklopih. Obiskovalci v njih prepoznajo vzroke, načine,

zgodovino, nevarnosti in radosti obiskovanja gora in ekstremnega alpinizma. Obiskovalec se lahko udeležuje različnih iger, kjer tekmuje ali posluša različne vsebine, ki so vezane na planinarjenje. Aktivnosti se nagrajujejo z zbiranjem žigov na poti do vrha. ko doseže cilj, dobi nagrado.

Tokratna slovesnost, v soboto, 7. avgusta 2010, se je začela s slovensko himno, nato pa še z Aljaževo planinsko himno, „Oj, Triglav, moj dom“. Prisotne je nagovoril župan Občine Kranjska Gora g. Jure Žerjav; predsednik Planinskega društva Dovje Mojstrana in vodja projekta Slovenskega planinskega muzeja; za njim pa je imel osrednji govor Predsednik republike dr. Danilo Türk, ki je muzej tudi odprl. Pred tem je zaplesala ponovno oživljena Folklorna skupina Kulturno umetniškega društva Jaka Rabič Dovje Mojstrana, zapel je baritonist Marko Kobal ob spremljavi citrarja Tomaža Plahutnika, pa Notranjski obrtniški slavčki. Pred tem in zatem pa je igral tudi Pihalni orkester občine Jesenice in Kranjska Gora.

Preko sto min

Potem ko so v prejšnjem tednu v Bohinjskem jezeru odkrili dve tromblonski mini so potapljači deminerji opravili preventivni pregled obale jezera v dolžini 200 metrov.

Pri tem so odkrili in odstranili preko sto neeksplozivnih ubojnih sredstev, ki pa so bila zakopana globoko pod muljem in za kopalce ne predstavljajo nevarnosti.

Bohinjski župan Franc Kramar je pojasnil, da je o najdbi dveh tromblonskih min v nizki vodi izvedel iz medijev, saj najditelj o tem ni obvestil občine, sprožil pa je govorice, da je v jezeru še več nevarnih neeksplozivnih ubojnih sredstev. Zato je občina ukrepala in zaprosila za pomoč republiški štab civilne zaščite, ki je danes opravil preventivno akcijo čiščenja.

Osem potapljačev deminerjev je z delom začelo ob 10. uri in ga končalo okrog 15. ure. Najprej so območje pregledali površinsko, pri čemer niso odkrili nobenega neeksplozivnega ubojnega sredstva. S pomočjo detektorja pa so odkrili in odstranili 70 tromblonskih min in 64 min kalibra 80 milimetrov avstrijske izdelave ter jih odpeljali včasno skladišče. V roku treh mesecev jih bodo uničili.

„Vse te najdbe so bile zakopane v mulju, tako da niso predstavljale nevarnosti za okolico,“ je poudaril poveljnik državne enote za varstvo pred neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi Darko Zonjič in dodal, da so v jezeru zagotovo še tovrstna sredstva. „Vendar če se jih ne dotika, ne ogrožajo nikogar, zato jih je najbolje pustiti pri miru,“ je dejal Zonjič.

SLOVENCİ V ARGENTINI**Zapustil nas je Miha Gaser**

V izseljenstvu je vsaka smrt še težja. Toliko bolj, če je bil pokojni aktiven član skupnosti, jo bogatil s svojim delom in talente delil tudi sodelavcem. To je gotovo primer Mihe Gasera, ki nas je zapustil v soboto 31. julija. Kako občutimo in bomo še obču-

titi to bridko izgubo!

Gospod Miha Gaser se je rodil 7. septembra 1935 na Jesenicah. Družina se je večkrat selila v Sloveniji. A po vojni in revoluciji je z demokratičnimi Slovenci odšla v begunstvo, v taborišča in končno v Argentino. Pot jih je peljala v Cordobo; malo po tem mu je umrl oče. Študiral je v zavodu, kjer dokončal šolo in se po devetih letih preselil v Buenos Aires. Tukaj se je takoj vključil v slovensko skupnost in sodeloval pri mladinski organizaciji. Tam spoznal Anko Savelli, s katero se je poročil. Ustvarila sta družino in Bog ju je obdaril s tremi sinovi, ki so mu podarili štiri vnuke in še dva, ki jih žal ni dočakal.

Pokojni Miha je bil izredno aktiven pri delu v skupnosti. Vsa leta je bil aktiven član pevskega zbora Gallus. Bil je tudi član Slovenske kulturne akcije. V pristavskem odboru je deloval dolga leta kot kulturni referent. Kot Pristavčan je bil velik steber društvu, spoštoval je vse in vsakega. Zaljubljen je bil še posebej v delček tega zemljišča, kjer je, še ne dolgo, cvetel Ombu. Morda je bil prav to spodbuda za mnoge igre, ki jih je postavil na ta veličastni odno.

Miha Gaser je bil namreč predvsem človek gledališča. Od vsega začetka se je posvetil igralski dejavnosti. Sodeloval je v igralskih skupinah z Jeločnikom, Borštnikom in drugimi. Kot igralec je bil njegov prvi nastop v igri „Plavž“. Bil je velik režiser, scenograf in dramaturg ...

Naj naštejemo samo nekatere igre: „Kovačev študent“ (1974 in 1987), „Trije vaški svetniki“ (1976), Molierov „Namišljeni bolnik“ (1977) in prvo predstavo pod ombujem leta 1978, s čez sto nastopajočih, Petričkovo „Ziljska ohcet“.

Poleg različnih proslav ob materinskih, mladinskih, Slovenskih in Pristavskih dnevih, ob dnevu slovenske državnosti, Miklavžu, Božiču, jubilejih šole in spominskih slovesnostih v spomin povojnim žrtvam, je treba posebej omeniti veleuprizoritve pod ombujem: Brenkovo „Pos-

lednje ustoličenje“ leta 1983; nadaljevalo pa se je leta 1984 z Davorina Petančiča „Naša Apostola“. Tisto leto je obljubil in potem tudi izpolnil nadaljevanje tega „ciklusa“ in tako je postavil na oder leta 1985 še „Kralj Svetopolk“. Potem je sledil „Jurij Kozjak“ leta 1988 in končno leta 2005 še veliki odrski prikaz „Velika Puntarija“.

Leta 1980 je ustanovil in tudi oblikoval svoja besedila, samostojne humoristične skupine „Le Ludje“.

Med vsem tem je leta 1981 režiral v slovenski hiši „Naša daritev“ in leta 2006 za proslavo Kristusa Kralja „Luč s gora“. Ob 50. obletnici Skupnega mladinske dne pa „Gorenjsko ohcet“.

Leta 1977 se spominjamo kronanja podobe brezjanske Marije Pomagaj; na Pristavi je pripravil in režiral odrski prikaz, nastopili so pristavski igralci in zbor Gallus.

Pripravil je tudi celoten program leta 1993 ob 40. Obletnici Prešernove šole, imenoval ga je „Luči in sence“. Tako tudi za 50. obletnico, in naslovil program „Spomini in dvomi“.

Miha pa se je posvetil tudi pisanju odrskih del. Leta 1982 je spisal in tudi režiral „Pri rdečem jelenu“ in leta 2008 „Andražev norček“. Prešernova šola je pa uprizorila leta 2006 „Biser-ni diadem“.

Prevedel je iz španščine v slovenski jezik veseloigro „V pričakovanju voza“, ki jo je uprizorila igralska skupina Slomškovega doma in z njo tudi gostovala v Sloveniji.

Za svoje delo je za praznik državnosti leta 2003 prejel priznanje Zedinjene Slovenije.

Zvesto ga je ob vsem delu spremljala, ga podpirala in z njim sodelovala njegova žena, gospa Anka Savelli.

Ni čudno, da je njegova smrt globoko odjeknila v vseh slovenskih skupnostih na področju Velikega Buenos Airesa. Nešteto sodelavcev, prijateljev in znancev ga je po stari slovenski navadi pokropilo, ko je ležal v krsti v pogrebem zavodu. In prava množica iz vseh krajev se je zbrala v nedeljo, ko je bil že pokojni Miha zadnjikrat prisoten pri slovenski maši na njegovi ljubljeni Pristavi. Pogrebno mašo sta darovala krajevni župnik g. Franci Cukjati in prejšnji dušni pastir, pater dr. Alojzij Kukovica. V cerkvenem nagovoru je g. Cukjati poudarjal vrline, ljubezen in predanost pokojnika. Po maši so se od njega poslovili in se mu za vse zahvalili še dr. Kati Cukjati, predsednica Slovenske kulturne akcije; Alenka Jenko Godec, predsednica krovnega društva Zedinjena Slovenija in Andrej Golob, predsednik pristavske skupnosti.

Družini izrekamo naše globoko sožalje s pošnjo Bogu, naj jim da moči in vdanosti. Pokojnemu Mihi pa zahvalo za vse razdane talente in obljubo, da ga bomo ohranili v trajnem spominu.

BARAGOVA ŠOLA**Čestitke ob 90- letnici**

Bili smo že pripravljani, stali smo pred domom sv. Vincencija in ko so se vrata odprla nas je že čakal.

Otroci so se postavili v polkrog v jedilnici in on je prav z veseljem in nasmejanim obrazom prihajal za nami. Prejšnji dan, 30. julija, je praznoval 90 let naš predragi učitelj, duhovnik lazarist g. Janez Petek.

Voditeljica Baragove šole, kjer je on poučeval več kot 45 let, ga je pozdravila v imenu slovenske šole. Poudarila je nekatere njegove nauke, da je vedno z ljubeznijo razlagal verouk in oznanjal veselo novice, da

veselje. „Morate biti ponosni, da pripadate slovenskemu narodu, da ste dobili kot dediščino slovensko kulturo. Hvaležni ostanite vedno vašim staršem, kajti v današnjem svetu je pomembno znati jezike, saj boste tudi vi to podelili naprej vašim otrokom, ker to je biser, ki ga nosimo v srcu“. Povedal nam je kako je od začetka, ko še ni živel v Slovenski vasi, prihajal ob sobotah popoldne. Peljal se je čez vse mesto Buenos Aires, da je prišel z veseljem učiti otroke, ko še ni bil zgrajen Dom, niti šola, niti cerkev.

je življenje močnejše od smrti, da je imel vedno pravo besedo za vsakega, za otroke in za vzgojitelje. Rekla je tudi: „S tem ste nam dali zgled v veri, kajti kot vemo samo vera, ljubezen in odpuščanje rešujejo svet in človeka“.

Lepo se je zahvalil s solznimi očmi, ko se je deklica približala in mu podarila slovenski šopek. Takoj za tem je zabrenkala kitara in otroški glas je zadonel. Vsi, učenci in učiteljice, smo glasno, navdušeno zapeli venček narodnih, pa še on je marsikatero prepeval z nami.

Ganjen v srcu nam je pripovedoval, kako je tam v domovini v otroških letih prepeval. Povedal nam je, da po so večerji in molitvi otroci večkrat hodili po vasi in prepevali vse te pesmi, ki smo mu danes zapeli. Z veseljem nam je rekel, da slovenska pesem vedno doni in prinaša veselje, ker slovenska pesem pomeni

Zapeli smo „Veselje v srcu nosim“. Prav veselo je bilo ... in to veselje se je čutilo, ko smo z navdušenjem ponavljali ... „še sto let naj smeh odmeva spet in spet, daj še ti, čez ramo vrzi vse skrbi ... še mnogo let živi slovenski naš naj svet“. Vem, da je težko reči koliko let, ampak mislim, da smo si to kot narod zaslužili; samo vztrajati je treba!

Za konec smo vsi glasno voščili in zapeli „Kol'kor kapljic...“, zaploskali še na mnoga leta in želeli obilo zdravja, saj vemo da je ena izmed najdražjih stvari, ki jih imamo v tem „kratkem življenju“ - kot nam je on sam povedal.

Slikali smo se skupaj z njim, se poslovili z veseljem v srcu in prosili Boga, da Vas še naprej blagoslavlja! Bog Vas živi!

LvS

Občni zbor Slovenske kulturne akcije (1)

V sobota, 31. julija je v sejni sobi Slovenske kulturne akcije potekal občni zbor. Začeli smo ga ob 17,15 z molitvijo za pokoj duše vodja gledališkega odseka SKA režiserja **Blaža Mikliča**, gledališčnika člana **Mihe Gasera** in članice likovnega odseka **Aleksa Ivanc Olivieri**.

Poročila so obeležila dve leti delovanja organizacije na različnih področjih (2008-2009).

Kot prvo poročilo je predsednica prebrala poročilo tajništva, ki ga je sestavila ga. **Teodora Geržinič Šturm**. V poročilu smo se seznanili z delom pri pošiljanju literature naše organizacije ter vabil na kulturne večere. Omenila je delo pri zbiranju gradiva za objavo življenjepisov v Meddobju ob 55-letnici. Poročala je še o napredkih in težavah pri urejevanju arhiva Slovenske kulturne akcije.

POROČILO LIKOVNEGA ODSEKA

Poročila odsekov predstavimo v izvlečku. Najprej je bilo na vrsti izčrpano poročilo vodje likovnega odseka **prof. Andrejke Dolinar Hrovat**. V letu. 2008 sta bili dve likovni razstavi: v prvem polletju je razstavljala svoja likovna dela **Andrea Quadri Brula**; v drugi polovici leta pa smo občudovali razstavo oljnatih slik in akvarelov pokojne **Bare Remec**. V letu 2009 pa je **Branko Zavrtanik** razstavljal svoja olja in slike z mešanimi tehnikami. Likovne priloge revije Meddobje v letu 2008 so bile stvaritve **Andree Quadri Brula** in ornamenti v barvah **inž. Marka Bajuka**; v Meddobju ob 55-letnici, pa sliki **Branka Zavrtanika**. Dejavnosti naših članov

izven okrilja Slovenske kulturne akcije so bile številne. Ob priliki obletnic Slomškovega doma so razstavljali sledeči člani: **Irena Žužek**, **Tone Kržišnik**, **Helena Klemenc** in **Andrejka Dolinar**.

Pod pokroviteljstvom veleposlaništva Republike Slovenije v Argentini je Slovenska kulturna akcija otvorila razstavo v sejni dvorani veleposlaništva 19. maja 2009. Razstavljena so bila dela naslednjih članov SKA: **Bare Remec**, **Adriane Omahna**, **Andrejke Dolinar**, **Toneta Kržišnika**, **Andreja Makeka** in **Ivana Bukovca**.

V sklopu publikacij Migracije št. 16 je Institut za slovensko izseljenstvo Slovenske akademije znanosti in umetnosti izdal knjigo „Buenas Artes“. Avtorica knjige je **dr. Kristina Toplak**.

Na povabilo Slovenije v svetu je naš član slikar **Andrej Makek** razstavljal v Zavodu sv. Stanislava v Sloveniji, 1. oktobra 2009. **Andrejka Dolinar** pa je skupaj s štirimi argentinskimi slikarkami razstavljala slike v Centro Cultural Borges 5. novembra 2009.

POROČILO LITERARNEGA ODSEKA

Nato je podal svoje poročilo vodja literarnega odseka lic. **Vinko Rode**.

Uvodoma je poudaril, da je literarni odsek imel zelo bogato udejstvovanje na kulturnih večerih, vendar ne le zgolj po zaslugi odseka, temveč so se ponudile priložnosti različnih obiskov iz matične domovine, ki so popestrili naše

kulturne večere. V obdobju dveh let smo tako zabeležili v pričetku leta 2008 dve delavnici: **Mojca Kumerdej** je vodila srečanje na temo literarna ustvarjalnost; **Dušan Jovanovič** pa je vodil delavnico o gledališki dejavnosti. Udeležba tega večera je bila odlična. Večer je zaključil mladi esejist **Mitja Čander**, tudi obisk iz Slovenije. Maja 2008 pa nas je obiskala slovensko-francoska pisateljica **Brina Svit**, ki nam je med drugim tudi predstavila svojo knjigo *Zlata vrata ali Coco Dias*.

V letu 2009 pa smo pričeli prvo sezono s predavanjem z literarnega področja na temo „Mladina in slovenska kulturna in družbena tranzicija“. Predaval je **Mitja Čander**, ki nas je že v druge obiskal in nam približal tematiko o aktualnih težavah slovenskega intelektualca - pisatelja. Drugi kulturni večer je pripravil **Tone Rode**: srečanje z esejistom in prevajalcem **Alešem Bergerjem** (9. maja 2009). Predavatelj nam je približal skrivnosti in zanimivosti prevajanja in prevajalcev ter vlogo, ki jo imajo na literarnem in kulturnem področju. Tudi tretji lanski kulturni večer je bil povezan z literaturo. Predaval je akademik **dr. Kajetan Gantar**, ki nam je znan kot odlični prevajalec iz klasičnih jezikov. Presenetil nas je s temo „Spreminjanje slovenske toponimije v polpreteklem obdobju“. Obisk tega večera je bil odličen, prišli so rojaki, ki so poznali dr. Ganterja še kot študenta iz taborišča.

Sredi leta 2009 smo pripravili kulturni večer, na katerem smo predstavili knjigi dveh avtorjev, članov naše organizacije, **Lučke Kralj Jerman** „Dr. Janko Kralj - utišani in pozabljeni slovenski politik“, in **dr. Marka Kremžarja** „Časi tesnobe in upanja“.

(nadaljuje prihodnjič)

FESTIVALES MUSICALES

Koncert Bernarde Fink

Seveda ni enostavno poročati o koncertu Bernarde; preveč podrobno bi preseglo daleč namen v tem tedniku, premalo nebi bilo dovolj.

Ni za manj da je Bernarda Fink večkrat omenjena med prvimi petimi mezzosopranskimi na svetu; razpon, obvladavanje dinamike, prodorni pianissimi in vedno do podrobnosti upošte-

vajoča stilu, to daleč upravičuje. Tako tudi gostuje v prestižnih opernih in koncertnih dvoranah po svetu.

A naj zabeležimo zanimiva naslova poročil dveh najbolj uglednih dnevnikov v Buenos Airesu, Clarín in La Nación: „Ženska v svoji najčistejši obliki“ in „Koncert petja in klavirja za spomin“ najtočneje opišeta vtis, ki ga je pustil večerni koncert 28. julija v teatru Avenida.

Kar zadeva vsebinskega, je bil prvi del

posvečen Robertu in Clari Schumann, in to ženski in ljubezenski vsebini, apoteoza nemškega samospelva. Drugi pa kastiljskemu jeziku, s skladbami tako španskih kot

argentinskih skladateljev, in tudi atonalne Dallapiccolove na verze Machada, najbolj moderni moment, brezhbivo izveden, kljub težavam ki jih vsebuje, tako glasovnim kot melodičnim.

Dokaj polna dvorana jo je nagradila z navdušenim aplavzom, ki je bil tudi namenjen spremljevalcu Spiriju. Pri samospelvu je brez dvoma - in samo ime že tako označi - vodilna vloga pevca, a se smatra iz glasbenega in interpretativnega vidika kot duet petja in instrumenta. Posebno pri romantiki, še bolj pri srednjeevropski in francoski, je to izrazilo; in Spiri je mojstrsko speljal.

Lahko dodam še, da je bil nekaj dni po koncertu v lokalnem dnevniku objavljen intervju, v katerem Bernarda ne zamudi priložnosti da pove o svojem slovenskem poreklu, kar je seveda za nas in za Slovenijo tudi pomembno.

RF

Kriminalka, v kateri nastopajo Slovenci

Pri založbi Meander v Trstu so se to poletje odločili slovenskim bralcem ponuditi kriminalne zgodbe, v katere smo vpleteni tudi Slovenci.

Slovenskemu prevodu romana Mrtveci s Krasa v Trstu živečega pisatelja Veita Heinichen se bo v jeseni, predvidoma septembra, pridružil še Spokoj močnejšega.

Henichen je ob italijanskem prevodu svojega drugega romana I morti sul Carso leta 2002 nemalo razburkal tržaško javno mnenje. Prav Heinichen je bil namreč prvi, ki je v fikcijski literaturi zagrizel v fojbe in druge teme, povezane s Trstom in koncem druge svetovne vojne. Ob Proteu Laurentiju, kriminalističnemu inšpektorju mehkega srca in klenega čuta za pravičnost, je namreč glavni protagonist vseh Heinichenovih kriminalnih romanov prav Trst.

In prav v vozle polpretekle zgodovine tega mesta so dregnili Mrtveci s Krasa. V dneh, ko mesto ledeni od mrzle burje in je prekrit s snežno odejo, se namreč zgodita dva na prvi pogled nepovezana dogodka - eksplozija na Kontovelu v zrak

odnese hišo, temu pa sledi še grozljiv umor ... Laurenti, ki sicer preživlja burno obdobje v osebnem življenju, saj ga je ravnokar zapustila žena, začne primera raziskovati. Gre za nečedne posle tihotapcev na morju ali so zločina povzročile še vedno plamteče strasti med italijanskimi nacionalisti ter italijanskimi in slovenskimi komunisti?

Tako nekako se začne zapletati zgodba Mrtvecev s Krasa (v slovenščino je roman prevedla Jasmina Krstevski), ki je veliko zanimanja, tako kot tudi druge pisateljeve knjige, požela med nemško govorečimi bralci. Heinichenove kriminalke so sicer izjemno priljubljene in dosegajo vrhove branosti v tovrstnem žanru tudi v Italiji. Nekdanji knjigar in založnik ter soustanovitelj založbe Berliner Verlag, ki je Trst prvič obiskal pred tremi desetletji, danes velja za izjemnega poznavalca tega mesta, pa tudi Krasa in Istre, zgodovina, običaji in navsezadnje kulinarika teh krajev pa najde posebno mesto tudi v njegovih kriminalnih romanih.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Zgled

Je najboljši učitelj. Vsi ga dajemo, pa čeprav ni rečeno, da smo vsi tudi najboljši učitelji.

Najprej ga dajemo starši svojim otrokom, z vsem življenjem in delovanjem. Če je njihov zgled dober, bodo otroci dobro vzgojeni. In obratno. Zgledi so močnejši od besed. Zato je pravilen tisti rek: *Besede mičejo, a zgledi vlečejo*. Otrok vidi in sliši vse. Starši in drugi se vedno tega ne zavedajo. Resnica pa je, da se vsi stalno učimo in da druge učimo, več in bolj z zgledom, ki je močnejši kot so besede. Zato nas paznja na zgled zadene prav vse. Vsi smo učitelji in vsi učimo. Ne toliko z diplomami, vselej pa z zgledom. To nam često očita krivda, ker na to pozablamo. Samo zelo velika pazljivost nas more rešiti. Prav je, da pazimo na vsak korak, ki more biti bližnjemu v korist, v oporo ali v napoto. Ne pozabimo na tiste besede: *po njih sadovih jih boste spoznali*.

Dober zgled je kakor drevo, ki rodi dobre sadove. Naše življenje je tisto drevo z dobrimi in včasih ne toliko, sadovi. Čim več bodo drugi videli v nas dobre zglede, tem lažje jih bodo tudi posnemali.

Ne pozabimo pa, da tudi z besedami in z našim govorjenjem, dajemo zglede. Ti so včasih kot stavba, zgrajena na skali ali pa na pesku.

Dvojno moč imajo besede in zgledi. In prav je, da pazimo na oboje. Veliko dobrega storijo tisti, ki uporabljajo besede in dajejo zgled.

Zelo moramo paziti na vse, kar govorimo o drugih, da jim ne vzamemo dobrega imena. In isto paznjo imejmo, kadar govorimo o naših skupnih domovih in sploh o naši skupnosti.

Vsi smo odgovorni in vsi imamo naše slabosti in napake. Vzemimo si več časa za nas same, da se poboljšamo in nam ne bo ostajalo časa za besede o napakah naših bližnjih. Tako bomo dajali vedno samo dobre zglede, ki ga bodo lahko posnemali.

Slovenščina zanima

Interes za učenje slovenščine v ZDA in Kanadi narašča. Trenutno tam sobotne šole slovenskega jezika obiskuje približno 550 učencev, je dejala višja svetovalka Zavoda RS za šolstvo Danica Motik.

Sobotne šole slovenščine v ZDA in Kanadi nastajajo na pobudo Slovencev in potomcev Slovencev, ki najdejo posameznika v svojem okolju, ki je pripravljen prevzeti nalogo učitelja slovenskega jezika. Ljudje, ki poučujejo v sobotnih šolah, niso nujno

poklicni učitelji, imajo pa možnost pridobiti določene strokovne usmeritve in izobraževanja. Ena izmed takšnih oblik, ki jim pomaga pri izobraževanju, je seminar v Sloveniji, ki se ga je letos udeležilo 12 učiteljev iz ZDA in Kanade, je pojasnila Motikova.

Motikova je dejala, da je med pomembnimi cilji seminarja tudi ta, da učitelji pridejo v Slovenijo, kjer imajo stik s slovenskim jezikom in ljudmi. V ZDA se sobotnih šol slovenščine udeležuje približno 250

učencev, ki jih poučuje 25 učiteljev. V Kanadi pa je približno 30 učiteljev in 300 učencev v sobotnih šolah slovenskega jezika, je še dodala Motikova.

Udeleženka seminarja, učiteljica slovenskega jezika v Kanadi Francesca Končar je dejala, da se je za poučevanje odločila, ker so generacije Slovencev izgubile stik s slovenščino in slovensko kulturo. Ker je bilo zanimanje za učenje slovenščine nekaj časa zelo veliko, so sobotne šole potekale tudi ob sredah.

HIROŠIMA IN NAGASAKI

65. obletnica atomske bombe

Mineva 65 let od eksplozije atomske bombe nad japonsko Hirošimo. Letošnja spominska slovesnost je bila ena največjih do zdaj. Med delegacijami iz kar 75-ih držav so bili tokrat prvič tudi predstavniki ZDA, Velike Britanije in Francije.

Slovesnost se je začela z medverskim molitvenim srečanjem, temu pa je sledila civilna prireditev v spominskem parku miru, ki se nahaja blizu območja, kamor je padla atomska bomba.

Katoliška Cerkev na Japonskem sicer vsako leto od 6. do 15. avgusta obeležuje '10 dni za mir'. V tem času pripravi razmišljanja o vojnah v preteklosti in molitvena srečanja za mir. V ta sklop se uvršča sveta maša, ki jo je v hirošimski katedrali daroval tamkajšnji škof Joseph Atsumi Misue. Katedrala je to pot gostila tudi ekumensko molitveno srečanje in koncert za mir.

Podobne slovesnosti so v ponedeljek potekale v Nagasakiju. V eksploziji atomske bombe 9. avgusta 1945 je bila zelo poškodovana tamkajšnja katedrala in v njej lesen Marijin kip, ki so ga pozneje poimenovali Bombardirana Marija iz Nagasakija.

Tamkajšnji nadškof Joseph Mitsuki Takami je pred nekaj meseci pripravil romanje tega več kot 2 metra visokega kipa po Evropi in ZDA. Med drugim se je aprila ustavljal v Rimu, kjer ga je blagoslovil papež, nato pa je maja obiskal New York v času pregledne konference izva-

janja določil Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja. Nagasaški nadškof se je ob tej priložnosti srečal z generalnim sekretarjem Združenih narodov in ga povabil na obisk v Hirošimo in Nagasaki. Ban Ki Moon, ki se je danes tudi kot prvi vodja svetovne organizacije udeležil te slovesnosti v Hirošimi, je poudaril, da se

je potrebno premakniti z „ničelne točke“, to je kraja eksplozije prve atomske bombe, na „globalno ničlo“ - svet brez orožja za množično uničevanje.

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOVI VELEPOSLANIKI

V uradnem listu so bili objavljeni ukazi predsednika republike Danila Tūrka o imenovanju Maje Marije Lovrenčič Svetek za veleposlanico pri Svetem sedežu in Suverenem malteškem viteškem redu, Francija Buta za veleposlanika v Srbiji in Roberta Kokalj za veleposlanika v Katarju s sedežem v Kairu.

Kandidat za novega veleposlanika ZDA v Sloveniji Joseph Mussomeli pa je preстал zaslišanje v pododboru ameriškega senata. V predstavitvi je napovedal, da si bo prizadeval predvsem za izboljšanje gospodarskega sodelovanja, med prioritetami pa je izpostavil sodelovanje pri zagotavljanju varnosti, stabilnosti in blaginje na Balkanu ter širitev partnerstva z ZDA. Senat naj bi njegovo kandidato potrdil septembra, tako da bo položaj predvidoma prevzel konec septembra ali oktobra.

BREZPOSELNOST V JULIJU

Na Zavodu RS za zaposlovanje je bilo konec julija prijavljenih 98.406 brezposelnih oseb, kar je 0,2 odstotka več kot junija in 11,2 odstotka več kot julija lani. V prvih sedmih mesecih je bilo na zavodu v povprečju prijavljenih 98.940 brezposelnih oseb, 20,9 odstotka več kot v enakem obdobju lani.

VEDNO VEČ LET

Po osnutku novega pokojninskega zakona bi bilo treba v Sloveniji za starostno pokojnino izpolniti 65 let starosti in 15 let zavarovalne dobe ne glede na spol. Pod blažjimi pogoji bi se ob izpolnjevanju določenih pogojev lahko upokojili tisti, ki so z delom začeli zgodaj, moški pri 60 letih, ženske pa pri 58. Novi pogoji bi se uveljavljali postopno. - V SLS so zapisali, da se strinjajo o nujnosti pokojninske reforme, a opozarjajo, da z njo ne gre hiteti in da se morajo z njo podrobno seznaniti vsi državljani.

PO SVETU

GRUZIJA - JUŽNA OSETIJA

V Gruziji in Južni Osetiji so na ločenih slovesnostih zaznamovali drugo obletnico petdnevne vojne med Gruzijo in Rusijo. Gruzijski predsednik Mihail Sakašvili je ob tej priložnosti poudaril, da se bo boj njegove države nadaljeval, dokler ne bo gruzijske zemlje zapustil zadnji okupator in dokler ne bo dosežena pravica za več sto tisoč gruzijskih državljanov iz različnih etničnih skupin. Neodvisna preiskovalna skupina pod okriljem Evropske unije je sicer ocenila, da je vojno začela Gruzija z napadom na glavno mesto Južne Osetije. Tej je na pomoč takoj priskočila Rusija, ki je kasneje priznala neodvisnost obeh separatističnih pokrajin, Južne Osetije in Abhazije. Zahodne države so to odločitev ostro obsodile.

VOJAKI IZ IRAKA

Združene države Amerike bodo konec meseca sklenile bojne operacije v Iraku. To je tudi skrajni rok za zmanjšanje števila ameriških vojakov v tej državi. Približno 50 tisoč vojakov, kolikor jih bo še tam ostalo, bo le še urilo iraške varnostne sile. Zahodna javnost sicer dvomi, da bodo iraški vojaki lahko sami ohranjali mir v državi, ki jo poleg nasilja pretresa tudi politična kriza.

GRČIJA

Mednarodni denarni sklad bo v največ šestih tednih v grški prestolnici Atene odprl posebno pisano, ki bo pridobivala podatke o izvajanju varčevalnih ukrepov. Tako je za grški časnik napovedal namestnik vodje sklada v Evropi Poul Thomsen. Nadzor pod vodstvom Evropske komisije je sicer pokazal, da je grški program okrevanja na dobri poti.

ROMSKA MANJŠINA

Francoska policija je v skladu z napovedjo francoskega predsednika Nicolasa Sarkozyja izpraznila nezakonito romsko naselje v mestu Saint Etienne v osrednjem delu Francije. Policisti so območje naselja blokirali ter novinarjem in aktivistom za človekove pravice preprečili, da bi spremljali akcijo. Kot je pred dnevi napovedal francoski notranji minister naj bi v treh mesecih uničili ali zaprli približno 300 nezakonitih romskih naselij po vsej državi. Gre za ukrep v sklopu t.i. vojne proti kriminalu, ki jo je napovedal francoski predsednik.

MAŠENJE NAFTNE VRTINE

Britanska naftna družba BP je sporočila, da je uspešno zabetonirala ponesrečeno vrtino na dnu Mehškega zaliva. Kljub temu bodo morali delavci dokončati še rešilno vrtino in luknjo zamašiti še od spodaj. Pozornost se bo zdaj preusmerila v številne preiskave. Po ocenah vladnih strokovnjakov je v morje izteklo skoraj 800 milijonov litrov nafte. Od tega so jo 75 odstotkov uspeli odstraniti.

POLJSKA PRISEGA

Zmagovalec drugega kroga predsedniških volitev na Poljskem Bronislaw Komorowski je v petek uradno prise-

PISALI SMO PRED 50 LETI

ŠKOFOV ZAVOD V ADROGUEJU

Bliža se novo šolsko leto. ...

Kakor splošno razumemo, je Škofov zavod nekako nadaljevanje Škofovih zavodov doma?

Res je. Škofove zavode je ustanovil nadškof Jeglič z namenom, da preskrbi slovenskemu narodu katoliških inteligentov, zlasti duhovnikov. S prav istim namenom je ustanovil Škofov zavod škof Rožman. Seveda je to bolj zavod v miniaturi. ...

Koliko študentov more zavod sprejeti?

Do sedaj jih je sprejel največ dvaintrideset. Danes je prostora za petintrideset gojencev.

Kdo more vstopiti v zavod?

Zavodar more biti le sin slovenskih staršev. Končati je moral vsaj četrti razred osnovne šole. Iz zavoda obiskujejo fantje peti oziroma šesti razred argentinske osnovne šole ali pa enega izmed petih razredov državne gimnazije. Bila je že včasih misel, da bi imeli v zavodu lastno osnovno šolo in gimnazijo, pa so bili pomisleki proti temu preveliki. Je pa na drugi strani obiskovanje državne šole dobro v toliko, da imajo tam gojenci že področje za borbo v poštenosti. Obe šoli, ki ju obiskujejo, sta v okviru tukajšnjega šolstva dosti solidni.

Kaj pa učenje slovenskih predmetov?

Gojenci obiskujejo razen argentinske šole tudi nekaj ur tedensko domačo šolo, kjer se uče slovenščino, verouk, slovensko zgodovino, zemljepis in latinščino. Vse življenje v zavodu sploh je le v slovenskem jeziku in duhu. Gojenci morajo redno v zavodu samo slovensko govoriti. ...

SLOVENC V ARGENTINI

Družinska sreča

10. julija t.l. je bil rojen v Munro Anton Kovič, sin Toneta Kovič in Mite, roj. Osterc. Srečnim staršem iskrene čestitke!

SAN MARTIN

V petek, 6. avgusta sta se poročila v farni cerkvi v San Martinu g. Jože Langus in gdč. Susana Paula Marija Dansa. Ženinu je bila za pričó njegova sestra Majda por. Masič, nevesti pa njen oče Esteban. Mladi par je poročil ženinov brat, kaplan Janez Langus.

Svobodna Slovenija, 11. avgusta 1960 - št. 32

gel kot novi predsednik države. Ob tem je obljubil, da bo varoval ustavo, združeval Poljake ne glede na njihovo politično pripadnost in moderniziral poljsko infrastrukturo. Prisegi novega predsednika je sledila minuta molka, s katero so se poklonili žrtvam tragične letalske nesreče v Rusiji. Se pa slovesnosti ob prisegi ni udeležil poraženi predsedniški izzivalec Jaroslaw Kaczynski.

VLADA NA PREIZKUŠNJI

Italijanski premier Silvio Berlusconi, čigar položaj se je po razkolu z vodjem poslanske zbornice Gianfrancem Finijem močno poslabšal, pripravlja nov vladni program oziroma strategijo za rešitev svoje desnosredinske vlade. Berlusconi namerava novi vladni program v parlamentu vezati na zaupnico in se tako izogniti predčasnim volitvam. Program predvideva reforme na področju davkov in pravosodnega sistema. Obenem naj bi nameraval premier z njim pospešiti uvajanje federalizacije, kar zahteva predvsem koalicijska Severna liga, ki je po razhodu s Finijem postala Berlusconijeva najtesnejša zaveznica.

RUSKA SUŠA

Huda suša je uničila petino pridelka pšenice v Rusiji. Slabe vremenske razmere v eni največjih svetovnih izvoznih pšenice, ki so se jim v zadnjih dneh pridružili še požari, zvišujejo cene žit na svetovnih trgih. Cena pšenice na trgih v Evropi je v ponedeljek poskočila za osem odstotkov, pričakovati pa je še dodatna zvišanja, saj bi Rusija lahko močno zmanjšala izvoz pšenice. Kljub temu o črnem scenariju ne moremo govoriti, meni agrarni ekonomist Aleš Kuhar.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Martin Sušnik, Lucijana Servin Čeč, Katica Cukjati in Rok Fink.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

CRECER JUNTOS

En el centro esloveno de Slovenska vas en Lanús, celebraron un nuevo aniversario el pasado 1° de agosto. Las palabras centrales estuvieron a cargo de Martín Sušnik. Los 58 años del Centro son momentos que unidos, conforman la historia que lleva en sí misma grandes riquezas y vida. Gracias a Dios, aún tenemos entre nosotros a algunos de los que construyeron este Centro y podemos averiguar cómo se construyó y sus razones. Tras 58 años se oye la frase "¡Esto debe continuar!", pero ¿por qué? Preguntarse sobre el objetivo es importante para tener más fuerzas para seguir hacia adelante. "¿Por qué?" Los jóvenes necesitan replantearse la pregunta. La forma de vida cambió desde aquellos "eslovenos en la Argentina" y estos "argentinos eslovenos". Es necesario un diálogo intergeneracional serio y honesto, para que esto "siga adelante", no por una obligación externa sino por una convicción interna, donde los valores se hacen carne y da gusto luchar por ellos. Crecer en conjunto (centro e individuo) es posible desde el complemento. El Centro puede ser un lugar de provecho para cada uno. Sus pilares contribuyen a un desarrollo sano de la persona y la cobija para que multiplique sus talentos. Además, la sabiduría de los árboles demuestra que sólo las raíces fuertes nos permiten ascender y que no podemos llegar lejos si desconocemos quienes somos y de donde venimos. El crecimiento nos invita al diálogo. El camino trazado es rico; el por trazar está abierto y está en nosotros decidir su longitud y perdurabilidad en el tiempo. (Pág. 1)

EL MUSEO QUE UNE MONTAÑAS

La inauguración oficial del "Museo de la montaña eslovena" se realizó el 7 de agosto de 2010. Este museo es un proyecto nacional para conectar todas las actividades de montañismo, alpinismo, rescate y guía. Es una garantía de que la rica historia de las montañas de la nación eslovena será expuesta a la mayor cantidad de visitantes. La exposición incluye el uso de equipos audiovisuales modernos y la última tecnología informática. Los contenidos interactivos se presentan en once bloques, los cuales se ajustan parcialmente a las personas con deficiencias visuales y ciegas. El museo cuenta con 1.200 metros cuadrados de superficie. Hace 115 años Jakob Aljaž construyó una torre en la cima del Triglav y marcaba simbólicamente las montañas de Eslovenia. En conmemoración de este acontecimiento histórico se inauguró el Museo. (Pág. 2)

EL ADIÓS AL MAESTRO

El pasado 31 de julio de 2010 partió a la casa del Señor, Miha Gaser. Nació el 7 de septiembre de 1935 en Jesenice, y tras la guerra llegó junto a su familia a la Argentina. El camino lo llevó a Córdoba pero años más tarde se mudó a Buenos Aires. Participó activamente en las organizaciones juveniles donde conoció a su mujer Anka Savelli y formaron una hermosa familia. Su pasión por el teatro se plasmó desde el inicio como actor. Más tarde desarrolló sus dotes de director, escenógrafo y también dramaturgo. Dirigió obras en el centro esloveno de Pristava en Castelar en variadas oportunidades y en el centro esloveno capitalino. Escribió y dirigió en 1982 "Pri rdečem jellenu" y en 2008 "Andražev norček". El curso Prešernova šola de Castelar presentó en 2006 la obra "Biserni diadem" de su autoría. Tradujo al idioma esloveno la comedia "Esperando la carroza", que el grupo de Slomškov dom presentó en Eslovenia en 2008. Expresamos por este medio las condolencias a la familia y rezamos por su alma. (Pág. 3)

FELICES 90 AÑOS

Los alumnos del curso esloveno Baragova šola de Lanús visitaron al padre lazarista Janez Petek en el hogar San Vicente. El 30 de julio cumplió 90 años y los chicos, junto con sus maestras, le llevaron de regalo canciones eslovenas y un ramo de flores. El padre les contó su alegría hacia el canto y eso se vio cuando tarareó algunas de las canciones populares eslovenas. También les dijo que él cruzaba toda la ciudad de Buenos Aires para enseñarles con alegría a los niños eslovenos, antes de la construcción del Centro. No faltó el cumpleaños feliz ni los buenos deseos. ¡Muchas felicidades padre! (Pág. 3)

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhalk - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 11. avgusta 2010

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,31 US dolar
1 EVRO	1,36 KAD dolar
1 EVRO	5,20 ARG peso

Veste kaj o Šijancu?

Gospod Marko Košir iz Maribora zbira gradivo za knjigo o življenju in delu, ki ga je v Argentini opravil slovenski glasbenik in dirigent **Mario Drago - Šijanec**. Gospod Košir prosi da vsakdo, ki ima kak podatek o Šijancu, časopisno kritiko o kakem koncertu, gledališke liste, programe, ali karkoli drugega, mu to v papirni ali elektronski obliki posreduje na elektronski naslov \t "_blank" marko@kosir.info ali na poštni naslov: **Marko Košir**
Trg Dušana Kvedra 3
2000 Maribor, Slovenija,

ali pa tudi na naslov njegovih sorodnikov v Argentini: **vorsicv@hotmail.com** ali **Voršič Vladko**
O'Higgins 34
1602 FLORIDA BA

Že v naprej se vsem najlepše zahvaljuje.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča
V četrtek, 5. avgusta se je rodil Agustín Sánchez Carrera. Očka je Marcos Sánchez Črnak, mamica pa Gisele Carrera. **Čestitamo!**

Krst
V Santa Ana, California je bila v župniji Santa Ana 18. julija 2010, krščena **Katja Marija Tomazin**, hčerka Marka in Adriane roj. Negritto. Botri sta bili Veronika Dimnik roj. Vester in Cristina Negritto. **Srečni družini naše čestitke!**

Poroka
Dne 7. avgusta sta se v cerkvi Marije Pomočnice v Don Boscu (Ramos Mejía) poročila **Andrej Drenik** in **Marjana Kržišnik**. Za priče so bili: Nežka Lovšin in Janez Kržišnik ter Marija

Kocjančič in Andrej Drenik. Poročil ju je g. Franci Cukjati. **Novoporočencema čestitamo in želimo obilo sreče!**

Smrt
Umrli so v Villa Devoto (Capital) ga. **Ana Lakner** (78); v Kanadi ga. **Marija Fekete roj. Dimnik** (95); v San Martinu ga. **Nevenka Mauški roj. Grum** (84); v Claypole ga. **Kristina Smogljan roj. Mivšek** (64). **Naj počivajo v miru!**

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad **Zveze slovenskih mater in žena** so darovali: družina Bevčar-Tekavec 200.- pesov v spomin g. Martinu Radošu ter ga. Pavlina Dobovšek 100.- pesov v spomin g. Mihi Gaserju. **Bog povrni!**

Na Gorenjskem je fletno

Gorenjski hotelirji so na vrhuncu poletne sezone zadovoljni z zasedenostjo svojih zmogljivosti, nekoliko manj pa so zaradi slabše upravljivosti gostov zadovoljni gostinci in trgovci.

„S sezono smo glede na ustvarjene nočitve zadovoljni, zadovoljni smo tudi, da se popravljajo trendi na nemškem in angleškem trgu. Ne moremo pa biti povsem zadovoljni s finančnimi kazalci, saj je dejstvo, da se je povprečna cena na sobo znižala, ravno tako tudi zunajpenzijska potrošnja,“ letošnjo sezono ocenjuje Eva Štravs Podlogar, direktorica Turizma Bled, podobna odgovora pa smo prejeli tudi iz Bohinja in Kranjske Gore.

Na Bledu so julija v hotelih, večjih penzionih in kampu ustvarili 84.300 nočitev, kar je za devet odstotkov več kot julija lani in tudi nekoliko več kot leta 2008. Kar 95 odstotkov nočitev so ustvarili gostje iz tujine, največ Nizozemci, Angleži, Nemci in Italijani.

V prvih sedmih mesecih se je število nočitev v primerjavi z enakim obdobjem lani povečalo za desetino. Največji porast gostov beležimo Italije, Srbije, Izraela, Japonske in ZDA. Trenutna zasedenost blejskih nastanitvenih zmogljivosti je med 80 in 100 odstotki.

„So dnevi, ko je resnično nemogoče dobiti pristo sobo, ne samo v hotelih ampak tudi v zasebnih namestitvah. Tudi kamp je trenutno zelo dobro zaseden,“ je še pojasnila Štravs Podlogarjeva. Tudi v Bohinju letos beležijo nekoliko višji obisk kot lani - v prvi polovici leta so imeli za dva odstotka več gostov, ki so ustvarili za tri odstotke več nočitev.

V tem obdobju so bili najštevilnejši gosti Slovenci, sledijo Hrvati, Madžari, Angleži, Nemci, Italijani in Nizozemci. „Rezultati so spodbudni, a je potrebno upoštevati nove nastanitvene kapacitete in večji nadzor nad pošiljanjem poročil o številu nočitev. Zunajpenzijska potrošnja se je tako kot drugod zmanjšala. Ocenjujemo, da od 10 do 15 odstotkov. Kriza se namreč čuti in gost dobro premisli, kje in koliko bo trošil,“ razlaga Klemen Langus, direktor Lokalne turistične organizacije Bohinj.

Po do sedaj zbranih podatkih so bili hoteli v Bohinju julija zasedeni do 75-odstotno, kampa do 85-odstotno ter zasebne sobe in apartmaji do 60-odstotno. Trenutna zasedenost pa je malo boljša.

Še dolgo brez džamije

Za muslimane se je začel sveti mesec ramazan, v katerem se verniki od sončnega vzhoda do zahoda postijo, trajal pa bo do 9. septembra.

Konec postnega meseca, ko je osrednja bajramska slovesnost, pa več kot 47.000 muslimanov v Sloveniji znova ne bo dočakalo v džamiji. Tako bo tudi letošnja slovesnost potekala v športni dvorani Kodeljevo.

Islamska skupnost ima namreč težave z zbiranjem denarja in odplačevanjem vrednega kredita, ki so ga najeli za gradnjo islamskega verskega in kulturnega centra. Vendar pa računajo, da bodo denar za odplačilo kredita zbrali ravno v mesecu posta, ko naj bi bili ljudje mehkega srca.

Ko bo islamska skupnost rešila težave s kreditom, pa bo objavila arhitekturni natečaj za gradnjo centra, ki bo stal najmanj 150.000 evrov. Koliko naj bi v celoti stala gradnja centra, pa se za zdaj še ne ve.

OBVESTILA

ČETRTEK, 12. avgusta:
ZSMŽ vabi na mesečni sestanek, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 14. avgusta:
41. pevsko-glasbeni večer v Slovenski hiši.
NEDELJA, 15. avgusta:
Romanje v Lourdes
ČETRTEK, 19. avgusta:
ZSMŽ iz San Martina vabi na mesečni sestanek, ob 16. uri v Domu. Srečanje v kuhinji z go. Anico Rode. Lepo vabljenje tudi mlajše žene.
SOBOTA, 21. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 22. avgusta:
Obletnica Rožmanovega doma

Ob taktu barv VIII: ob 17. uri razstavlja **Andrejka Dolinar**; ob 18. uri **Kvintet Triestango**, v Slovenskem domu v San Martinu.
SOBOTA, 28. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 29. avgusta:
NE BO mladinskega dne v Carapachayu.
SOBOTA, 4. septembra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 5. septembra:
Dan Zveze mater in žena
SOBOTA, 11. septembra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 12. septembra:
Mladinski dan v San Justu
Srečanje molivk in molivcev Živega rožnega venca

42. OBLETNICA ROŽMANOVEGA DOMA

V NEDELJO, 22. AVGUSTA

Ob 11.30: sv. maša za žive in rajne prebivalce in dobrotnike doma.
Ob 13.00: prijateljsko kosilo

Prisrčno vabljeni vsi rojaki

Prijave za kosilo **4669-1500** - Ituzaingo 4219 San Justo

Ob taktu barv VIII!
v nedeljo 22. avgusta 2010

Kvintet TRIESTANGO Koncert ob 18. uri
www.triestango.it

Gostitelj: Slovenski penski zbor SAN MARTIN

Razstavlja:
Andrejka Dolinar Otvoritev razstave ob 17. uri
Vstopnice v predprodaji!
(Regina Leber: 4788-7565/15-4148-6228)

Po koncertu prijateljsko srečanje in prosta zabava!

Vas pričakujemo!
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU
RAMÓN CARRILLO 2362 - SAN MARTÍN

Vsem prijateljem in rojakom sporočamo, da je 31. julija, po dolgi bolezn, umrl gospod

Miha Gaser

Kulturni delavec in dolgoletni kulturni referent.

Vsi, ki smo ga poznali in z njim sodelovali, se ga bomo spomnili v molitvi in se mu zahvaljujemo za toliko dela med nami.
Vsej družini izrekamo iskreno sožalje!
Pristavska družina

„...in kateri so delali dobro, bodo vstali k življenju“
(Janez, 5-29)

Slovenska kulturna akcija z veliko žalostjo sporoča vsem članom in slovenskim rojakom, da nas je 31. julija zapustil in odšel po večno plačilo naš zvesti član, režiser in dramaturg

Miha Gaser

Naj mu Bog stotero poplača vso dobroto in lepoto, s katero nas je obogatil!
Priročamo ga v molitev.